

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/516/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415201356
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5415201356.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Q. V. nar. XX. X. XXXX, bytom F. K., P. S. XXX/XX, zastúpeného HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334 proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubáňho 16, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia 1 390,62 Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 8C/23/2015-44 zo dňa 11. 6. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch, ktorými zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1 390,62 eur spolu s príslušenstvom, ako aj o trovách konania, **z r u š u j e** a vec v tejto časti **v r a c i a** na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, odvolaním nenapadnutom, **o s t á v a** rozsudok okresného súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Dolný Kubín uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 390,62 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 9. 5. 2015 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a o trovách prvostupňového konania rozhodol tak, že priznal ich náhradu navrhovateľovi vo výške 191,42 eur, ktoré je povinný zaplatiť odporca na účet advokáta v lehote 3 dní.

Rozhodnutie prvostupňový súd zdôvodnil s poukazom na ust. § 451 ods. 2 OZ, § 456 OZ, resp. ust. § 107 ods. 1, 2 OZ, keď konštatoval, že navrhovateľ s odporcom uzatvoril zmluvu označenú ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, ktorú podpísal navrhovateľ 27. 5. 2010 a odporca 31. 5. 2010. V prijatom návrhu odporcom boli však uvedené rozličné údaje o RPMN. Rozsudkom tamajšieho okresného súdu zo dňa 17. 12. 2014 súd zamietol návrh spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. voči Q. V. na zaplatenie 700,67 eur s príslušenstvom, pričom prejudiciálne posudzoval zmluvu o revolvingovom úvere uzatvorenú účastníkmi ako spotrebiteľskú a konštatoval, že pre chýbajúce obligatórne náležitosti sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ako vyplynulo z karty klienta vypracovanej veriteľom (odporcom) na základe predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere bola navrhovateľovi poskytnutá suma 1 500,- eur. Z karty klienta ďalej vyplynulo, že navrhovateľ zaplatil odporcovi na splatenie úveru sumu 2 674,87 eur. V skutočnosti mu bola vyplatená suma 1 284,25 eur (nie ako je v zmluve uvedené 1 500,- eur). Navrhovateľ hradil úver formou prvých 15 splátok a časťou 16-tej splátky, ktorú hradil 12. 10. 2011. V čase od 12. 10. 2011 do 16. 1. 2013 zaplatil navrhovateľ nad rámec poskytnutého úveru sumu 1 390,62 eur. Túto sumu považoval prvostupňový súd za bezdôvodné obohatenie na strane odporcu, a preto ho zaviazal navrhovateľovi vydať. Námietku premlčania vznesenú odporcom považoval súd za nedôvodnú, uviedol, že na prípad sa vzťahuje úprava premlčania uvedená v § 107 ods. 1, 2 OZ. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa obohatil. V tomto prípade sa navrhovateľ o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedel až v konaní vedenom na súde

pod sp. zn. 7C/180/2013. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci okamih, kedy k získaniu obohatenia došlo. U navrhovateľa sa tak stalo postupne úhradou splátok splatených od 12. 10. 2011, keď navrhovateľ prvýkrát preplatil v zaplatenej splátke výšku poskytnutého úveru a vznikalo až do 16. 9. 2013, ktorý je dňom poslednej úhrady splátky na úver. V danom prípade platí desaťročná objektívna premlčacia doba, pretože súd považuje odporcom na úkor navrhovateľa získané bezdôvodné obohatenie za také, ktoré vzniklo úmyselným konaním odporcu. O výške príslušenstva rozhodol súd s poukazom na ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a priznal túto navrhovateľovi, nakoľko neúspech mal len v nepatrnej časti (súd zamietol žalobu len v časti požadovaného úroku z omeškania, ktoré požadoval navrhovateľ za dlhšie obdobie ako priznal súd).

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podal odvolanie odporca. Uviedol, že odôvodnenie rozsudku je nepreskúmateľné, nezrozumiteľné, nakoľko pri vznesení námietky premlčania súd neustálil názor, akú lehotu na daný prípad vôbec aplikuje. Uvádza, že nárok nie je premlčaný ani v dvojročnej subjektívnej lehote a ani v trojročnej, avšak je potrebné aplikovať desaťročnú objektívnu premlčaciu lehotu. Odvolateľ uviedol, že v danom prípade subjektívna dvojročná premlčacia lehota uplynula. Spochybnil tiež začiatok plynutia premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia, kde súd ustálil, že poškodený subjekt mal skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzuje svoj nárok, k dispozícii až po začatí konania o zaplatenie žalovanej sumy ako nesplateného záväzku zo zmluvy o revolvingovom úvere. Odporca napadol diametrálny rozdiel medzi zákonnou formuláciou „subjekt má k dispozícii skutkové okolnosti“ a súdom tvrdenú skutočnosť, že navrhovateľ sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení pri začatí súdneho konania, ktoré predchádzalo konaniu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa odvolateľa jediným prípadným bezdôvodným obohatením by boli úhrady vykonané dňa 16. 8. 2013 a 16. 9. 2013 po 80,37 eur, nakoľko všetky ostatné úhrady nad rámec poskytnutej istiny sú v zmysle posúdenia dvojročnej subjektívnej lehoty premlčané. Namietal vôbec posudzovať v tomto prípade desaťročnú premlčaciu lehotu, nakoľko úmyselné konanie odporcu nebolo žiadnym spôsobom objektívne a relevantne preukázané, ani zdôvodnené. Odvolateľ spochybňoval aj skutočnosť, že údaj o RPMN nikdy nie je a objektívne nemôže byť výsledkom dohody zmluvných strán. Tento údaj sa nenavrhuje a nedojednávava v zmysle ust. § 44 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale sa určuje na základe práve takých údajov, ktoré môžu a sú výsledkom dohody medzi stranami. Podľa jeho názoru odporca pri uzatváraní zmluvy a výpočte RPMN nepochybil, a preto nie je daný ani dôvod pre priznanie bezdôvodného obohatenia. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil a návrh zamietol v celom rozsahu, prípadne tento zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadril navrhovateľ. Uviedol, že v inom konaní prvostupňový súd právoplatne rozhodol o tom, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahovala všetky náležitosti, a preto úrok bol posúdený ako bezúročný a bezpoplatkový. Oproti skutočne poskytnutej sume 1 284,25 eur navrhovateľ poskytol plnenie reálne vo výške 2 674,87 eur. Navrhovateľ tak odporcovi uhradil celú výšku istiny a rovnako aj plnenie, na ktoré vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a nezákonný proces vzniku nemal odporca nárok. Vo výške bezdôvodného obohatenia, predstavujúce sumu 1 390,62 eur, sa teda stotožnil s prvostupňovým súdom a žiadal rozsudok potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil v napadnutej časti a vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Vo výroku, ktorý odvolaním napadnutý nebol, ostal rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

Z obsahu spisu, vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom a preskúmaním napadnutého rozsudku mal i odvolací súd preukázané, že navrhovateľ sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1 390,62 eur spolu s príslušenstvom, predstavujúcim 5,05 % úrok z omeškania na tom skutkovom základe, že dňa 31. 5. 2010 uzatvoril navrhovateľ s odporcom zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej mu mal byť poskytnutý úver vo výške 1 500,- eur. Nakoľko sa navrhovateľ s úhradou splátok dostal do omeškania, odporca využil svoje právo a inicioval konanie o zaplatenie zvyšnej časti úveru vo výške 700,67 eur s príslušenstvom (Okresný súd Dolný Kubín sp. zn. 7C/180/2013). V tomto konaní prvostupňový súd rozhodol, že revolvingový úver ako spotrebiteľský vzhľadom na

absentujúce náležitosti je úverom bez poplatkov a bez úrokov. Súd tiež zistil, že v skutočnosti bola navrhovateľovi vyplatená suma 1 284,25 eur, na vrátenie úveru bola vyplatená suma 2 674,87 eur. Rozdiel medzi týmito sumami podľa záveru súdu predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré získal odporca. V konaní odporca namietol premlčanie nároku, pričom vychádzal z jednotlivých splátok poskytovaných navrhovateľom mesačne vo výške 80,37 eur od 12. 10. 2011, posledná uhradená 16. 9. 2013. Tieto skutočnosti v podstate medzi účastníkmi neboli sporné (až na skutočnosť, že odporca namietal bezpoplatkovosť a bezúročnosť poskytnutého úveru, tým sa však zaoberal súd v inom konaní). Sporné zostalo vyhodnotenie vznesenej námietky premlčania.

Podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania. Stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Citované zákonné ustanovenie vymedzuje súdu spôsob, akým je povinný zdôvodniť svoje rozhodnutie tak, aby jeho dôvody boli jasné a presvedčivé. Z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazu na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V prípade, keď sú právne závery v nesúlade s obsahom spisu a v ňom zistenými skutkovými okolnosťami, je také rozhodnutie v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., § 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia má potom vždy za následok odňatie možnosti účastníkovi konať pred odvolacím súdom, lebo sa objektívne dostáva do situácie, keď nemôže svoje odvolanie zákonným spôsobom zdôvodniť (nevie, akými úvahami sa súd pri rozhodovaní riadil), čo musí mať za následok vždy zrušenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní. Z práva na spravodlivý proces vyplýva povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že (ne) majú význam pre rozhodnutie o veci samej.

Vychádzajúc z označených zákonných ustanovení a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je potrebné poukázať na to, že rozhodnutie prvostupňového súdu pri zdôvodnení aplikácie ust. § 107 OZ a jeho posúdení v danom prípade nevychádza dôsledne z vyššie uvedených zásad. Prvostupňový súd síce uviedol, že námietku vznesenú odporcom o premlčaní nároku považuje za nedôvodnú, avšak v ďalšom je zdôvodnenie nepreskúmateľné. Súd poukazuje na ust. § 107 ods. 1, 2 OZ, pričom ďalej rozvádza začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Ďalej súd uviedol, že do podania žaloby subjektívna premlčacia lehota neuplynula. Súd ďalej posudzuje objektívnu premlčaciu lehodu, pričom uviedol, že začiatok plynie od okamihu, kedy k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. Ďalej už potom súd len uviedol, že v danom prípade platí desaťročná objektívna premlčacia doba, pretože bezdôvodné obohatenie vzniklo úmyselným konaním odporcu. V zdôvodnení týchto záverov uviedol, že odporca je nebankovým subjektom pôsobiacim na finančnom trhu v Slovenskej republike od roku 2008, a teda si bol vedomý toho, aké právne predpisy regulujú jeho činnosť a neuvedenie podstatných náležitostí vyžadovaných zákonom do zmluvy je nepochybne úmyselným porušením zákona, čo spôsobuje záver, že taktiež bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo, je bezdôvodným obohatením získaným úmyselne. Takýto záver je podľa názoru odvolacieho súdu nepreskúmateľný, autoritatívny, bez uvedenia bližších dôvodov, ako k takémuto záveru prvostupňový súd dospel. Súd nezdôvodnil, prečo je premlčacia doba objektívna desaťročná, len všeobecne poukazuje na to, že odporca má poznať zákony. Nebol však preukázaný úmysel. Zo záverov súdu by potom vyplynulo, že každá zmluva neplatne uzatvorená, bola takto uzatvorená úmyselne (neplatne). Pokiaľ prvostupňový súd poukazuje len na znalosť zákonov, v tomto prípade aj navrhovateľ pozná zákony (fikcia) a mohol vedieť, že neplatí splátky v správnej výške. Vzťah bezdôvodného obohatenia medzi účastníkmi je osobitným, nie spotrebiteľským vzťahom. V tomto prípade zmluva bola uzatváraná v roku 2010 a súd, pokiaľ konštatoval, že u odporcu išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, mohol poukázať na konkrétny prípad, kedy už, či rozsudkom alebo iným spôsobom, mu takéto konanie v tej dobe bolo vytknuté. Inak je zdôvodnenie prvostupňového súdu o použití desaťročnej premlčacej lehoty všeobecné, nie riadnym spôsobom zdôvodnené a odvolaciemu súdu neostalo iné, než v tejto časti napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako nepreskúmateľný zrušiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.